

ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

อภิชาติ ดิงาม

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ตุลาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ตุลาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.บรรจง ไชยรินคำ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ปรับปรุงด้วยความเอาใจใส่ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ มีความถูกต้อง สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา กาวิระ นายคฑาวุธ แข็งแรง และนายภริภูมิ จินดา ที่ได้ตรวจแบบสำรวจ และหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณบุพการี ที่ให้กำลังใจ สนับสนุนการทำงาน ตลอดจนคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในเรื่องการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานทุกท่าน ที่ได้ให้ความสะดวกในการทำงาน จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบคุณ นายอภิรักษ์ ลิ้มกุล ครูชำนาญการ โรงเรียนวังเหนือวิทยา และนางสาวเหมือนฝัน จันทรักษา ครูโรงเรียนวังเหนือวิทยา สำหรับการช่วยเหลือในการทำงาน จนประสบผลสำเร็จ

ท้ายสุดนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการีของผู้วิจัย และบูรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรม สั่งสอน ให้ความรู้กับผู้วิจัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

อภิชาติ ดิงาม

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยพะเยา

.....
(ดร.บรรจง ไชยรินคำ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์พูนพงษ์ งามเกษม)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ตุลาคม 2560

เรื่อง: ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ผู้ศึกษาค้นคว้า: อภิชาติ ดิงาม, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2560

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.บรรจง ไชยรินคำ

คำสำคัญ: ปัจจัย, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,335 คน ใช้การวิธีสุ่มอย่างง่าย ในระดับความเชื่อมั่น 95% จากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie กับ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน โดยปัจจัยที่ศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านผู้สอน 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน และ 3) ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 2.97

Title: FACTORS AFFECTING ENGLISH SPEAKING ABILITY OF STUDENTS IN WANGNUAWITTAYA SCHOOL,
WONGNUA DISTRICT, LAMPANG PROVINCE

Author: Apichart Dee Ngam, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2017

Advisor: Dr.Banjong Chairinkom

Keywords: Factors, Ability of English speaking

ABSTRACT

The purpose of this descriptive research was to study factors affecting English speaking ability of students in Wangnuawittaya School under the Secondary Educational Service Area Office 35. 297 student samples were randomized from the target population of 1,335 students through simple sampling using Krejcie and Morgan's formula at the reliable level of 95%. The scope of content in this study consisted of three factors; 1) Teacher factor 2) Learner factor 3) Promotion and supporting of parental factor. Data were collected through the questionnaire and analyzed by using descriptive statistics; percentage, mean and standard deviation.

The findings showed the three factors affecting English speaking ability of students in Wangnuawittaya School were in overall at high level ($\bar{X} = 3.50$). When considering from the three factors from high to low, it was found that teacher factor was at the highest level ($\bar{X} = 4.08$), followed by learner factor ($\bar{X} = 3.45$) and promotion and supporting of parental factor ($\bar{X} = 2.97$).

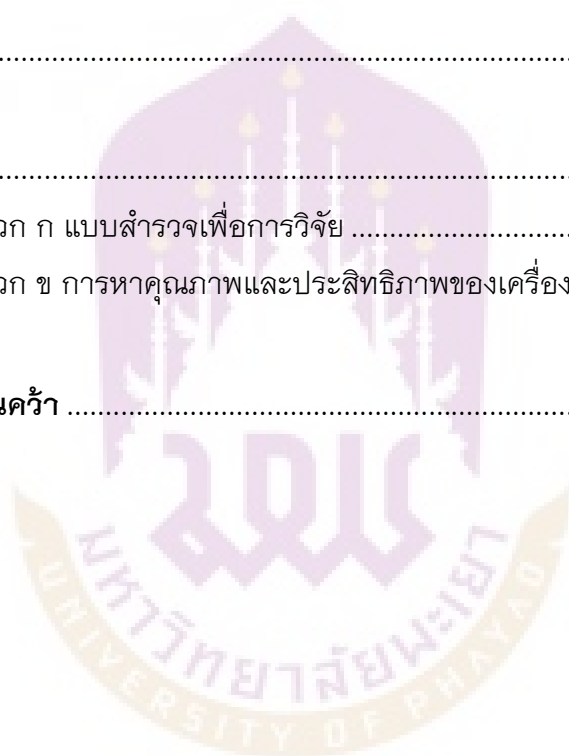

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การพูดภาษาอังกฤษ	6
ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของผู้ตอบ แบบสำรวจ	26
ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป	37
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย	37
ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	46
ภาคผนวก ก แบบสำรวจเพื่อการวิจัย	47
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือ	52
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า	59

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ ...	26
2 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ในภาพรวม.....	28
3 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	28
4 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	29
5 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านผู้สอน	30
6 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผู้สอน.....	31
7 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านผู้เรียน	32
8 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผู้เรียน.....	33
9 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง	35
10 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ...	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกาภิวัตน์ หรือ Globalization คือ ยุคสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร (Information Society) และเป็นยุคที่การติดต่อสื่อสารสามารถทำได้อย่างรวดเร็วพร้อมแดน ด้วยเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้า และทันสมัย จึงทำให้คนบนโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ซึ่งหมายถึง การเปิดประเทศเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการค้าการลงทุน กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีกจำนวน 9 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ซึ่งแน่นอนว่า จะทำให้เกิดการติดต่อสื่อสาร ร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในหลาย ๆ ด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว การจ้างงาน สร้างอาชีพ ภายในกลุ่มประเทศสมาชิก (ASEAN Community) ตามกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า “The Working language of ASEAN shall be English” คือ อาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาเพื่อการทำงาน และการสื่อสาร ระหว่าง 10 ประเทศสมาชิก ดังนั้น สถาบันการศึกษา ในประเทศ จึงต้องตระหนัก มีบทบาทสำคัญในการร่วมส่งเสริม และช่วยเหลือประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพแรงงานในประเทศ ให้รองรับกับตลาดแรงงานสำหรับการแข่งขันในกลุ่มประเทศ สมาชิก และประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ในส่วนของคุณภาพฝีมือแรงงาน ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ของแรงงานไทยถือว่า มีคุณภาพมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะความสามารถการสื่อสาร ทางภาษาอังกฤษของคนไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ยังถือว่าต่ำมาก คือ อยู่อันดับ เกือบสุดท้ายของกลุ่ม ซึ่งอ้างอิงจากผลทดสอบความสามารถทักษะทางภาษาอังกฤษ English Proficiency Index (EPI) ได้สำรวจเกี่ยวกับความสามารถทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ของคนไทย คือ อยู่ในอันดับที่ 15 จาก 19 ของประเทศในทวีปเอเชีย และอยู่ในลำดับที่ 56 จาก 72 ประเทศทั่วโลก

ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ทักษะการพูดนับว่า เป็นทักษะที่จำเป็นมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นในการสื่อสาร (กุนทลีย์ ไวทยวณิช, 2545, หน้า 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Nunan (1991, p. 31) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการสอน เพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการฟังและการพูด เป็นทักษะที่ถูกให้ความสำคัญมากที่สุด

เนื่องจากต้องใช้ในการชีวิตประจำวันมากที่สุด สอดคล้องกับ Ur (1981, p. 2 อ้างอิงใน อติกานต์ ทองมาก, 2552, หน้า 1) ที่กล่าวไว้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี ซึ่งตรงกับ Scott (1981, p. 70) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและมีความจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถ ฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ

ภาษาอังกฤษ ถูกบรรจุให้เป็นวิชาหลักในหลักสูตรภาคบังคับของทุกโรงเรียนในประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลได้ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาตลอด แต่นักเรียนก็ยังไม่สามารถ พูดภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งก็อาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากครอบครัว และมีปัจจัยอื่น ๆ ดังที่ Walberg (1989, pp. 149–150) ผู้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A theory of education productivity) ได้ให้ความเห็นว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครู ความสามารถของครู 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สอดคล้องกับ Jakobovits (1971, pp. 103–115) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ คือ 1) ปัจจัยด้านการสอน ได้แก่ คุณภาพของครู โอกาสทางการเรียนของผู้เรียน และเกณฑ์การประเมิน 2) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ความถนัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะที่ดีต่อครู กลยุทธ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ ความยึดมั่นในภาษาตนเอง ประกอบทางภาษาตน และภาวะสองวัฒนธรรมในสังคม และ Gardner (1973, pp. 235–245) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว คือ การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง กระตุ้นผู้เรียนให้เรียนภาษา สอนภาษาให้แก่ผู้เรียน และส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนภาษา นอกจากนี้ Gardner (1985) ยังได้เสนออีกว่า แรงจูงใจ เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในพัฒนาการเรียนรู้อันของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนภาษาต่างประเทศ สัมฤทธิ์ผลดียิ่งขึ้น เพราะแรงจูงใจเป็นการผสมผสานระหว่าง ความพยายามกับความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งแรงจูงใจ มี 2 ประเภท คือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative Motivation) หมายถึง ความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศสำหรับการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Motivation) หมายถึง ความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อความเจริญก้าวหน้า เช่น การได้ทำงานที่ดีมีรายได้ที่สูงขึ้น ซึ่งมีการวิจัย พบว่า แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ Tamimi and Shuib (2009); ชฎาภรณ์ จันทร์ประเสริฐ

และเสาวภา วิชาตี (2555) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบแรงจูงใจด้านครูผู้สอน (Teacher-Specific Motivational Components) ประกอบด้วย พฤติกรรมและบุคลิกภาพของครูผู้สอน วิธีการสอน การมอบหมายงาน การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนว่า ผลงานของผู้สอนถูกหรือผิดอย่างไร ผู้สอนควรใช้จิตวิทยาในการสอน และเลือกใช้ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ทันสมัย น่าสนใจ เช่น การเรียนการสอนโดยผ่านเกม หรือเพลง หรือการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ Clement (2006) ได้กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่เหมาะสม หลากหลายวิธี และมีความสนุกสนาน ก็มีความสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ดังที่ มนทิพย์ สุคนธมาน (2543, หน้า 5) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษที่ควบคู่ไปกับ กิจกรรมทางภาษา เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียน ก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการเสริมแรงบวก สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมแรงบวก ในลักษณะที่เป็นภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง ได้แก่ คำชมเชย การยิ้ม การให้ความสนใจ การยอมรับ ซึ่งวิธีการเสริมแรงบวก ควรให้ทันทีที่นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ไปในทางที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ ข้อดีของการเสริมแรงบวก คือ เป็นวิธีธรรมชาติ ที่สามารถใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องลงทุน และเป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีทางจิตใจให้กับนักเรียนได้

จากงานวิจัยและทฤษฎีที่กล่าวมา ล้วนมีอิทธิพลหรือมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วย จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัย ได้จัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการ จะกำหนดให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีการปรับแนวการสอนมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสังคมในยุคปัจจุบัน ที่มุ่งเน้นการสื่อสารที่นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน แต่จากการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ และความสามารถในการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก็อยู่ในระดับต่ำด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัย ในด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ที่มีผลต่อการพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงส่งเสริม ปัจจัยอื่น ที่เอื้อต่อการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ไว้ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35

เครื่องมือที่ใช้

แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบสำรวจด้านปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษผู้สอน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนวังเหนือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านผู้สอน หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครู อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่หลักทางด้านจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของผู้เรียน ที่พึงมีในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนวังเหนือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ได้แก่ การมีความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การมีมนุษยสัมพันธ์ มีความทุ่มเท เสียสละ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ได้ และมีการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนการสอนให้กับนักเรียน

ปัจจัยด้านผู้เรียน หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงมีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนวังเหนือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ได้แก่ การมีความรู้ ความเข้าใจและความสนใจ การแสวงหาความรู้ด้านการเรียนภาษาอังกฤษ เจตคติ

ปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง เหตุหรือการกระทำ ทั้งที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา ที่เป็นการชมเชย ให้กำลังใจ ชื่นชม ช่วยเหลือ จากครอบครัว รวมถึงสิ่งของทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างพร้อมกันก็ได้ ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนได้อย่างมีความสุข

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ลักษณะของการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่จะต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ รวมถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่งผ่านถ้อยคำ น้ำเสียง หรือกิริยาอาการได้อย่างมั่นใจ และถูกต้อง โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการพูดเพื่อสื่อความ ที่จะทำให้การพูดสนทนาในชีวิตประจำวันนั้น เกิดผลสัมฤทธิ์ คือ ทำให้ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง มีความเข้าใจที่ตรงกัน

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอน และผู้ที่สนใจ นำไปแก้ไขปัญหา และพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย แบ่งตามหัวข้อได้ดังนี้

1. การพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.3 วิธีสอนการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.4 แนวคิดและทฤษฎีในการสอนการพูดภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.1 ด้านผู้สอน
  - 2.2 ด้านผู้เรียน
  - 2.3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพูดภาษาอังกฤษ

ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

มีนักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ ดังนี้ รัตนา ศิริลักษณ์ (2540, หน้า 40) กล่าวว่า ทักษะการฟัง-พูด คือ การสื่อสารด้วยเสียงของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งแต่ละบุคคลต่างมีจุดมุ่งหมายในสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายเป็นของตนเอง ผู้พูดและผู้ฟังสามารถโต้ตอบสื่อสารด้วยความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย และสามารถโต้ตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ตรงกับความต้องการในการสื่อความหมายของผู้พูด

ชัยยา เปรมภักดี (2543, หน้า 18) อธิบายว่า การพูดเป็นการใช้เสียง คำศัพท์ กลุ่มคำ วลี รวมถึงกริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้กับผู้ฟังให้ได้รับข้อมูล ข่าวสาร รวมไปถึงการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบเสียง และหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ผู้พูดต้องมีวิธีการในการพูดในการสื่อสารให้ประสบความสำเร็จ สรุปได้ว่า การพูด คือ การใช้ประโยค กลุ่มคำ หรือท่าทาง เพื่อส่งสาร สื่อความ และแสดงความต้องการของบุคคล 2 คนขึ้นไป เพื่อให้การพูด

ในชีวิตประจำวันบรรลุจุดประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาต่างประเทศ การพูดถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมาก การพูดที่มีดีและถูกต้องนั้น ผู้พูดจะต้องมีแม่นยำในการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม ให้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

Byrne (1986, p. 36) กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารไปกลับที่เกี่ยวข้องกันระหว่างทักษะการฟังของผู้ฟัง และทักษะการพูดของผู้พูด ผู้พูดจะเปล่งเสียงและประโยคเพื่อบอกถึงความต้องการ ส่วนผู้ฟังจะเป็นผู้แปลความเสี่ยงที่ได้ยิน อีกทั้งยังต้องอาศัยทักษะเกี่ยวกับเรื่องระบบภาษา เช่น การใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อประกอบในการสื่อสารซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง สามารถสลับบทบาทในการสื่อสารกันได้ตลอดเวลา

Finochiaro and Brumfit (1983, p. 140) กล่าวว่า การพูดเป็นการแสดงออกที่มีความสัมพันธ์กัน ระหว่างสิ่งที่กำลังพูด เหตุการณ์ขณะที่พูด การใช้คำ ประโยค ข้อกำหนดด้านไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมให้ถูกต้อง ตลอดจนจนสามารถสังเกตปฏิกริยาของคู่สนทนา ซึ่งเป็นการแสดงออกสัมพันธ์กันของร่างกายและสมอง สามารถเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กันอย่างทันท่วงที ในการสื่อสารผู้พูดต้องเลือกใช้คำและภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม มีการใช้น้ำหนักเสียง การออกเสียงที่หนักและเบา เพื่อที่จะสื่อความในการสนทนาได้อย่างชัดเจน ผู้พูดและผู้ฟังสามารถแสดงสีหน้าท่าทางเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึก และความหมายของสิ่งที่พูดถึง สรุปได้ว่าการพูด หมายถึง การสื่อสารบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข่าวสารซึ่งกันและกัน ผู้พูดต้องใช้ประโยค คำ กลุ่มคำ โทนเสียงที่ถูกต้อง และสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจถึงสาระและจุดมุ่งหมายรวมถึงใช้กริยาท่าทางของผู้พูดเองว่า ต้องการที่จะสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ต้องการ

สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การสื่อสารโดยการพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งจำเป็นต้องสามารถสื่อความได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกาลเทศะ เหตุการณ์ และจุดมุ่งประสงค์ โดยถ่ายทอดและสื่อความผ่านความเข้าใจ โดยในการพูดสนทนาเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ข้อมูล ข่าวสาร โดยต้องใช้เสียง คำศัพท์ ประโยค สำนวน ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักภาษา

ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ

ด้วยความหลากหลายแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ทำให้มีข้อจำกัดของการสื่อสารระหว่างมนุษย์บนโลก เพื่อให้มีความเข้าใจในการสื่อสารเป็นมาตรฐานเดียวกัน ภาษาอังกฤษถูกใช้ให้เป็นภาษากลางของโลก และเป็นสากลของมวลมนุษยชาติ เพราะเหตุผลนี้ทุกประเทศจึงต้องบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รองลงมาจากภาษาประจำชาติ โดยกำหนดให้เป็นหลักสูตรการศึกษาพื้นฐานทุกระดับ เพื่อความสะดวกของคนทั่วโลกได้ใช้ภาษาอังกฤษในทุกช่องทางสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นใช้เพื่อการศึกษา การพัฒนาเพื่อความก้าวหน้า

ทางเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงเพื่อความบันเทิง ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากล ที่เชื่อมโลก คน และเทคโนโลยีเข้าไว้ด้วยกัน

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ซึ่งหมายถึงการเปิดประเทศ เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีกจำนวน 9 ประเทศ ซึ่งแน่นอนว่า จะทำให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพ ติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในกลุ่มประเทศสมาชิก ดังนั้น สถาบันการศึกษาในประเทศ จึงต้องตระหนัก และมีบทบาทสำคัญในการร่วมส่งเสริมพัฒนา และช่วยเหลือประเทศ เพื่อพัฒนาแรงงานในประเทศให้รองรับกับตลาดแรงงาน สำหรับการแข่งขันในกลุ่มประเทศสมาชิก และประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก อาเซียนกำหนดได้ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการทำงาน ในส่วนของคุณภาพฝีมือแรงงาน ทักษะ ความรู้ความสามารถของแรงงานไทย ถือว่ามีคุณภาพมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ยังถือว่าต่ำมาก คือ อยู่อันดับเกือบสุดท้ายของกลุ่ม ซึ่งอ้างอิงจากผลทดสอบความสามารถ ทักษะทางภาษาอังกฤษ English Proficiency Index (EPI) ได้สำรวจเกี่ยวกับความสามารถทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ที่อยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ คือ อยู่ในอันดับที่ 15 จาก 19 ของประเทศในทวีปเอเชีย และอยู่ในลำดับที่ 56 จาก 72 ประเทศทั่วโลก

สรุปได้ว่า ความแตกต่างของแต่ละภูมิภาค เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นข้อจำกัด และอุปสรรคในการสื่อสารของคนทั่วโลก ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงถูกใช้ให้เป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่เป็นมาตรฐานเดียวกันของคนทั้งโลก เพราะในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การศึกษา การพูดภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพราะต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเชื่อมโลก คน รวมถึงเทคโนโลยีทั้งหมดเข้าด้วยกัน

วิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

สำหรับการสอนทักษะทางภาษา ทักษะการพูด ถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะว่าการพูดทำให้รู้ว่า ผู้พูดใช้ภาษาได้เหมาะสม ถูกต้องกับเหตุการณ์นั้น ๆ หรือไม่อย่างไร ในปัจจุบันการสอนพูดได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยคำนึงถึงโอกาสในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

Grant (1988, p. 14) กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ ในชั้นเรียน ที่ช่วยให้นักเรียนเอาความรู้ที่ได้ฝึกไปแล้วนั้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ดังนั้น กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ที่นักเรียนต้องการที่จะสื่อสาร ขณะที่ใช้ภาษาอยู่นั้น นักเรียนมุ่งความสนใจที่ความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา

จึงทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ อย่างมีความหมาย และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, หน้า 121) กล่าวไว้ว่า สิ่งสำคัญประการหนึ่งของการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร คือ การทำกิจกรรมในชั้นเรียนที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาได้อย่าง มีความหมาย

ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารขึ้น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึง หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Harmer (1986, pp. 44–45) กล่าวว่า หลักในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะต้องมี ลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนมีความต้องการที่จะสื่อสาร คือ ต้องเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน
2. มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร
3. เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ ขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ความสนใจจะต้อง อยู่ที่สาร หรือสิ่งที่จะสื่อ ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดอย่างไร
4. มีความหลากหลายของภาษา กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษา หลายรูปแบบ
5. ไม่มีการแทรกแซงจากครูในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนไม่ควรแก้ไข ภาษาทุกครั้ง ถึงแม้ว่านักเรียนจะใช้ภาษา หรือออกเสียงผิดพลาดบ้างก็ตาม
6. ไม่ใช่สื่อที่ควบคุมการใช้ภาษา สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะต้องไม่เป็นสื่อ ที่บังคับหรือควบคุมให้นักเรียนใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

สรุป หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรม ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ในกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมที่จัดต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความต้องการการสื่อสาร โดยมุ่งเนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลาย นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูดเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ผู้สอนซึ่งต้นแบบที่ดี จะต้องพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษา ให้เทียบเคียงกับเจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุด การสื่อสารในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ต้องเริ่มจากการฟังให้เข้าใจก่อน แล้วจึงทำให้สามารถพูด สนทนาได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล ยังรวมไปถึง การเล่าเรื่อง บรรยาย พรรณนา แสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ยินได้ฟังมาอย่างมีวิจารณญาณ จึงถือว่าประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ทางภาษา

แนวคิดและทฤษฎีในการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

การพูด ถือเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ผู้สอนจำเป็นต้องมีกระบวนการสอน ซึ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ถูกต้อง เหมาะสมกับเหตุการณ์ มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

Bygate (1991, pp. 5–6 อ้างอิงใน ชุติพร เพียรช่าง, 2543, หน้า 20 –21) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนการพูดเพื่อเพิ่มทักษะการปฏิสัมพันธ์ คือ การสอนโดยใช้สถานการณ์ที่คล้ายกับเหตุการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกรับรู้ของตนเองว่า ในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่นั้น ควรพูดอะไร พูดอย่างไร จึงจะตรงกับจุดประสงค์ที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร สอนให้ผู้เรียนได้รับการฝึกให้เชื่อมโยงคำและวลีเข้ากับความหมาย โดยใช้ของจริงหรือการกระทำเป็นสื่อเสนอความหมาย ใช้ภาษาที่ต้องการเรียนเป็นสื่อในการสอน

Lynch (1996, p. 121) กล่าวว่า ครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดมีปฏิสัมพันธ์ที่มีบทบาทในการพูดของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญ คือ เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง

มีผู้ตั้งทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนไว้หลายท่าน ซึ่งแต่ละท่านได้ศึกษาวิจัยและเสนอทฤษฎีไว้แตกต่างกัน การศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองนั้น ได้มีผู้ศึกษา ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดของบลูม

Bloom (1976, pp. 167–176) ได้ทำการวิจัยและเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยกล่าวถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน ประกอบด้วย ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

1.2 คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์ หรือแรงจูงใจ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ซึ่งได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา โรงเรียน ระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และลักษณะซึ่งเป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ทางด้านจิตพิสัย ซึ่งบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่บางอย่างยังคงอยู่

1.3 คุณภาพการสอน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมสร้างของครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่

2. ทฤษฎีและแนวคิดของจาโคโบวิตส์

Jakobovits (1971, pp. 103–115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง และสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการ คือ

2.1 ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษา และการสอนของครู โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผล ซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด ได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนทางภาษา ความมานะบากบั่น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาที่เรียน และเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียน ประกอบด้วย สมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่นิสัยทางการเรียน และการประเมินผลความสามารถของตนเอง

2.3 ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ทางภาษาของตนเอง และภาวะของวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม

3. แนวคิดและทฤษฎีของการ์ตเนอร์และแลมเบิร์ต

Gardner and Lambert (1972, pp. 1–136; Gardner 1973, pp. 1–176) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.1 เจตคติ เช่น เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งเจตคติเหล่านี้ได้รับจากการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่บ้าน ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนภายในครอบครัว การได้เปรียบด้านฐานะทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางด้านบรรยากาศภายในครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อน ตัวครู และวิธีการสอนของครูจะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดเจตคติต่าง ๆ ในตัวนักเรียน ถ้าครูมีทักษะการสอนภาษาที่เก่ง และสามารถกระตุ้นเด็กให้เกิดอารมณ์ มีความรู้สึกอยากเรียน ตลอดจนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจ จะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาได้ (Gardner, 1973, pp. 7–8)

3.2 ความถนัดทางภาษา เป็นสิ่งที่มีมาแต่กำเนิด การฝึกฝนทางภาษานั้น ไม่มีอิทธิพลต่อความถนัดทางภาษา (Gardner, 1973, p. 24)

3.3 การได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดา การส่งเสริมของบิดามารดาจะก่อให้เกิดความชื่นชอบของบุตรหลาน ถึงแม้ว่า การส่งเสริมของบิดามารดาของผู้เรียนไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียน แต่ถือว่ามีผลสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือทางสังคมตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Gardner, 1973, pp. 120-123)

3.4 ฐานะทางเศรษฐกิจ คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง จะมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Gardner, 1973, p. 52) เด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มักเป็นเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ รวมถึงการมีผลการเรียนภาษาต่างประเทศต่ำด้วย (Gardner and Lambert, 1972, p. 114)

3.5 ระดับสติปัญญา โดยทั่วไปสติปัญญาจะมีผลในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ที่เน้นการฟัง และการสื่อสาร (Gardner and Lambert, 1972, pp. 36-37)

3.6 นิสัยการเรียนรู้ นิสัยในการเรียนดี เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำกรานร่วมกับแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศ (Gardner and Lambert, 1972, p. 126)

3.7 เพศ การทำวิจัยกับนักเรียนในรัฐหลุยส์เซียน่า มลรัฐเมนและรัฐคอนเนคติกัต ในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง พบว่า เด็กผู้หญิงมีความแตกต่างจากเด็กผู้ชาย ในเรื่องเจตคติ และพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเด็กผู้หญิงจะมีพัฒนาการในเรื่องดังกล่าวดีกว่าเด็กผู้ชาย

3.8 ความรู้เดิม เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน เห็นได้จากผลการวิจัยถึงผลความรู้เดิมของนักเรียนเมืองมินิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา เข้าไปอยู่ในปัจจัยตัวที่ 1 เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน (Gardner and Lambert, 1972, pp. 121-130)

3.9 คุณภาพการสอน การสอนที่ดีจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดี ตลอดจนช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน ให้กับผู้เรียนอีกด้วย (Gardner and Lambert, 1972, p. 1)

3.10 โอกาสในการเรียนรู้ โอกาสในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ โอกาสดังกล่าว คือ การได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การได้พูดคุยสนทนากับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ การได้มีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น การได้ดูรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเข้าร่วมในกิจกรรมทางภาษา หรือการเข้าค่ายอบรมภาษาอังกฤษ เป็นต้น โอกาสเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง ประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น (Gardner and Lambert, 1972, p. 9)

สรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนพูด ผู้สอนจำเป็นต้องเน้นย้ำ และฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ และสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยการจำลอง หรือสมมติสถานการณ์ให้เสมือนจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่นเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนโดยตรง คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนทางการเรียน รวมไปถึงเจตคติของตัวผู้เรียนเองด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ

1. ปัจจัยด้านผู้สอน

ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบ วางแผน ดำเนินการ มีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน ได้แก่ การอธิบายลักษณะกิจกรรม อธิบายขั้นตอน วิธีทำกิจกรรม แบ่งกลุ่มผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุมชั้นเรียน โดยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เช่น คอยช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำชี้แนะผู้เรียน ซึ่งกระบวนการต่อจากนี้ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ลงมือทำเองทั้งหมด โดยมีการประเมินผลการทำงานกิจกรรมในภายหลังจากผู้สอน Millman (1981, p. 174) ได้กล่าวว่า ลักษณะและวิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะถือว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสามารถกำหนดควบคุม และจัดการห้องเรียนมากที่สุด แม้จะมีปัจจัยอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการสอนสามารถควบคุมสิ่งต่าง ๆ ระหว่างจัดการการเรียนการสอนในห้องเรียน การสอนอย่างมีประสิทธิภาพของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ เนื่องจากลักษณะและวิธีการสอน สามารถส่งผลให้ผู้เรียนตั้งใจ และมีความสุขการเรียน งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการสอนที่ให้ประสิทธิภาพในห้องเรียน และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า การสอนที่สัมฤทธิ์ผล มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีทำให้การจัดการเรียนการสอนสามารถบรรลุผลสำเร็จ ผู้สอนที่มีการสื่อสารถ่ายทอดที่ดี จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย รูปแบบของการติดต่อสื่อสาร โดยทั่วไปมี 5 ขั้นตอน คือ การกำหนดข่าวสาร ช่องทางการส่งสาร การใส่รหัสช่องทางการสื่อสาร การถอดรหัสและการเข้าใจสื่อสาร และการป้อนกลับ

1.2 การวางแผนและการเตรียมการสอน การวางแผนและเตรียมการสอนของผู้สอน จะทำให้การเรียนการสอนเป็นระบบ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวางแผนออกแบบโครงการ หรือสิ่งที่เตรียมการไว้ให้เป็นระบบ มีการกำหนดขั้นตอน วิธีการ หัวข้อ

วันเวลา ที่ชัดเจน ตรวจสอบ ปรับปรุง พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้ ดังนั้น การวางแผน หรือออกแบบ การสอน จึงเป็นตัวกำหนดขั้นตอน และกระบวนการสอน

1.3 การอธิบาย สาธิต และการใช้สื่อการสอน ทั้งสามส่วนนี้ มีความสัมพันธ์กัน โดยที่เมื่อผู้สอนต้องการอธิบายเนื้อหาต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจง่ายที่สุด การอธิบายร่วมกับการใช้สื่อประกอบการสอนภาษาอังกฤษนั้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ รวมถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม และสิ่งที่ไกล ได้เป็นอย่างดี

1.4 สื่อการสอน คือ ตัวกลางที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่สามารถอธิบายเรื่องยากให้ง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน นอกจากนี้ สื่อการสอนยังจะทำให้ผู้เรียนมีความกระหายในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ อีกทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่เรียนใฝ่รู้ สามารถเรียนรู้ผ่านสื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 การตั้งคำถาม ผู้สอนสามารถตั้งคำถามภาษาอังกฤษ โดยเริ่มถามแล้วเรียกให้ผู้เรียนถามคำถามเพื่อน ๆ ในห้อง เพื่อท้าทายให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการความคิดอย่างสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วม ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ถึงจุดประสงค์ของการถามนั้น รู้หลักการถามที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกลับมาได้

1.6 การมอบหมายงาน หลังจากผู้สอนได้มีการจัดการไปแล้ว ผู้สอนต้องมอบหมายงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ที่ได้เรียนในแต่ละวันงาน งานที่มอบหมายอาจอยู่ในรูปแบบฝึกหัด การเขียนรายงาน การแสดง บทบาทสมมติ อาจจะเป็นงานเดี่ยวหรือกลุ่ม ซึ่งในการมอบหมายงานให้ผู้เรียนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ และทำให้ทราบได้ถึงความรับผิดชอบและสนใจของนักเรียนว่า อยู่ในระดับใด

1.7 การจัดการห้องเรียน การอำนวยความสะดวก จัดหาอุปกรณ์ในการจัดการเรียน การสอน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ การจัดการห้องเรียนมีความหมายรวมถึง การจัดระเบียบวินัย พฤติกรรม กฎการใช้ห้อง ข้อตกลงร่วมกันของผู้เรียน

1.8 การจูงใจและการเสริมแรง เป็นการเสริมแรงด้านบวกจากผู้สอนให้ผู้เรียนมีแรงใจ หรือเจตคติที่ดีในการเรียน เพื่อบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีทั้งแรงบวกภายใน และแรงบวกภายนอก แรงบวกจากภายใน เป็นตัวกระตุ้นให้รู้สึกฮึกเหิมในการทำสิ่งต่าง ๆ จินตนา สุขุมาก (2544, หน้า 134-136) กล่าวว่า การใช้คำพูด ผู้สอนอาจกล่าวยกย่องชมเชย ในโอกาสต่าง ๆ สามารถใช้กิริยาท่าทาง เช่น พยักหน้า ยิ้ม เดินเข้าไปใกล้ ยกนิ้ว จับสายตาอยู่ที่นักเรียน อย่างตั้งใจ ปรบมือ ฯลฯ ให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการชมเชยด้วย เช่น การปรบมือ

1.9 การให้ข้อมูลป้อนกลับและการแก้ไขให้ถูกต้อง หมายถึง ผู้สอนสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนได้หลายวิธี เช่น การให้ข้อมูลป้อนกลับทางบวกและทางลบ

การเสริมแรงและการลงโทษ การแก้ไขในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หรือผู้เรียนยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายให้ผู้เรียนทราบในสิ่งที่ถูกต้องที่สุด เท่านั้น

1.10 ประเมินผลการเรียน การวัดและประเมินผล เป็นตัวชี้วัดระดับความสามารถทางการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ Duke (1990, p. 112) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง ขั้นตอนในการตัดสินใจประเมินค่า หรือพิจารณาความเหมาะสมเพื่อสรุปผล หรือเป็นการพิจารณาคุณค่าจากคุณลักษณะและพฤติกรรมจากสิ่งของอยู่ในระดับใด โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน

Bloom (1976, pp. 115–126) กล่าวถึงคุณภาพการสอนที่มีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า ในกิจกรรมจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างพอดี โดยเสริมแรงที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน มีการสืบค้นข้อมูลย้อนกลับ และแก้ไขข้อผิดพลาด มีการออกแบบแผนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจวัตถุประสงค์และการะบวนการ รวมถึงเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสม สามารถปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นกิจกรรมให้เข้ากับสถานการณ์ มีวิธีการและลำดับขั้นตอนการสอนที่น่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นได้ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ สามารถอธิบายให้ความกระจ่างแก่ผู้เรียนเพิ่มเติมในประเด็นอื่นที่นอกเหนือจากบทเรียนได้ มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่กับเนื้อหาวิชา มีความสามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีนักการศึกษาอีกหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญของพฤติกรรมการสอนของครูว่าเป็นสิ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ เพราะพฤติกรรมการสอน และพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันอย่างใกล้ชิด

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของวิธีการสอนที่ดีของครูว่า จะเป็นสิ่งที่ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี แสดงให้เห็นว่า ครูมีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ครูรุ่นใหม่ควรมีลักษณะของการเป็นนักวิชาการ นักปฏิบัติและผู้จัดการ อย่างเบ็ดเสร็จ จึงจะสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาได้

กรมวิชาการ (2546, หน้า 5–10) คุณสมบัติของครูที่พึงปรารถนา และเป็นที่ยึดมั่นของสังคม ได้แก่ มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลุ่มลึก สามารถสังเคราะห์ความรู้ นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน ทำให้ศาสตร์ที่สอนมีความเข้มข้นและเข้มข้น ติดตามความก้าวหน้าในเทคนิควิธีสอนตลอดเวลา และนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนของตน ในชั้นเรียน เป็นแบบอย่างในการคิด การทำ ครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ผู้เรียนจะเลียนแบบครูโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ ครูต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยาการเรียนรู้

ครูต้องรู้จักและเข้าใจผู้เรียนเป็นอย่างดี รู้ถึงพฤติกรรมและความถนัด ความสามารถของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด มีความสนใจและต้องการในเรื่องใด จะใช้วิธีการใดที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน ก้าวทันความรู้ และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ เป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูต้องเข้าถึงวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อนำเครื่องมือเหล่านั้นมาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ รวมถึงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง เป็นผู้ชำนาญภาษาอังกฤษ ตระหนักเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ตลอดชีวิต สรุปว่า พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนเป็นสิ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน เพราะพฤติกรรมการสอน และพฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ดังนั้น ลักษณะนิสัยเรียนจะดีหรือไม่ดีนั้น ขึ้นอยู่กับกลวิธีวิธีการของผู้สอน ซึ่งพฤติกรรมหรือวิธีการสอนของผู้สอน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อผู้เรียนเช่นกัน

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านผู้สอน คือ ลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของผู้สอน ได้แก่ ขั้นตอน กลวิธีหรือกระบวนการของผู้สอน ที่ต้องใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา รวมไปถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน การวางแผนการเตรียมการสอน การอธิบาย การใช้สื่อ การตั้งคำถาม การมอบหมายงาน การจัดการห้องเรียน การจูงใจและการเสริมแรง การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขให้ถูกต้อง การวัดและประเมินผล ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา เจตคติ และเกิดทักษะตามที่ได้ตั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ ลักษณะนิสัยการสอนของผู้สอนเป็นสิ่งที่ส่งผลโดยตรงกับลักษณะนิสัยการเรียนของผู้เรียน เนื่องจากลักษณะนิสัยการสอน และลักษณะนิสัยการเรียน เป็นกระบวนการที่มีลักษณะของความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องไปในทางเดียวกัน ซึ่งแน่นอนว่า ลักษณะนิสัยการเรียนของผู้เรียน จะมีผลแปรผันตามลักษณะนิสัยการสอนของผู้สอน

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน

2.1 ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เคยเรียนมาแล้ว รวมถึงการจัดการห้องเรียนภาษาอังกฤษ สภาพแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนมาจากสถาบันการศึกษาเดิม เป็นต้น ยุพเยาว์ เมืองหมุด (2548, หน้า 12); วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542, หน้า 1) อ้างถึงความเห็นของ เทรซี เทอเรล (Tracy Terrell) อารมณ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน เช่น ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน ความวิตกกังวลในการเรียน ผู้สอนเองก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษา

สรุปได้ว่า พื้นฐานทางภาษาอังกฤษเดิมของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอีกปัจจัยหนึ่ง

2.2 พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน หมายถึง สิ่งแวดล้อมรอบตัวของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับลักษณะนิสัยการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งรูปแบบลักษณะนิสัยทางการเรียนของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป กล่าวคือ พฤติกรรมของผู้เรียนที่พึงประสงค์ที่ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ คือ มีลักษณะที่ชอบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น โดยผู้เรียนจะมีความสุขกับการเรียนที่ได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมาอย่างมั่นใจ โดยไม่รู้ลี้กักังวล

2.3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และต้องมีกลวิธี กระบวนการเรียนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาอย่างสัมฤทธิ์ผล อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 112) ได้สรุปความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ว่า คือ วิธีการหรือลักษณะนิสัยที่เกิดขึ้นจากความพยายามของผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้ทักษะทางภาษาในทุกด้าน สามารถใช้ทักษะภาษาเฉพาะตัวของผู้เรียนเองเพื่อการแสวงหาความรู้ และสื่อสารในสังคม สอดคล้องกับ Pinrich (1995, pp. 171-172) ที่กล่าวถึงกลยุทธ์ทางการเรียนว่า เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ แรงจูงใจ สมาธิ และสิ่งที่เอื้อต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ในที่นี้ หมายถึง การกระบวนการของตัวผู้เรียนเองที่จะวางแผน ออกแบบ กำหนดวิธีการเรียนของตนเอง และการควบคุมตนเองในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพทางการเรียน ให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งเป้าไว้ การที่จะเรียนภาษาได้ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีการประเมินความสามารถทางภาษาตัวเอง ยอมรับ พร้อมทั้งจะปรับแก้จุดอ่อนของตัวเอง เพื่อการพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.4 เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเจตคติมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากการที่จะเรียนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีเจตคติที่ดีต่อเจ้าของภาษาด้วย ดังที่ Krashen (1982, p. 136) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับเจตคติ และความสามารถทางภาษาของผู้เรียน แต่ไม่แปรผันตามกัน เพราะผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้ที่ต่างกัน บางคนไม่เก่งแต่ในด้านของการมีเจตคติที่ดีอยู่ในระดับสูง ในทางกลับกันคนที่เก่งแต่มีเจตคติอยู่ในระดับต่ำแน่นอนว่า เจตคติ ถือว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งการที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้น ผู้เรียนเองตระหนักและให้ความสำคัญของภาษา ว่าสามารถใช้เป็นเครื่องมือในหลาย ๆ ด้าน เช่น การประกอบอาชีพ

การศึกษา หรือการเข้าสังคม การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ที่จะฝึกฝนภาษาต่างประเทศย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง และมีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัย รวมถึงจุดประสงค์ในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน นอกจากนี้ Klein (1990, pp. 37-38) อธิบายว่า เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ย่อมส่งผลให้การภาษาที่สองประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดี ก็ย่อมส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นไม่ดีด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ สิ่งที่เกี่ยวข้องในหลาย ๆ เรื่องที่แตกต่างกัน เฉพาะบุคคลของตัวผู้เรียนเอง รวมถึงคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงมีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ พฤติกรรมและลักษณะนิสัยทางการเรียนของผู้เรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจ กลวิธีการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเจตคติของตัวผู้เรียน ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

การดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการสนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกทางการเรียนจากผู้ปกครอง และสมาชิกในครอบครัวให้กับผู้เรียน (Family support) ได้แก่ การพูดให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาทางการเรียน ให้รางวัลหรือสิ่งของ การแชร์ประสบการณ์ รวมไปถึงการสัมผัสโอบกอด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ มีกำลังใจ ใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างเต็มศักยภาพ และเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

อัครสรรา สถาพรวงษา (2551) ได้สรุปนิยามของการสนับสนุนจากครอบครัว จากแนวคิดของ House (1985) ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญของทุกคนในครอบครัว ครอบครัวเป็นกลุ่มของสมาชิกที่มีความผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นแหล่งสนับสนุนปฐมนิยามอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของชีวิต สมาชิกในครอบครัวมีความใกล้ชิดกัน เข้าใจอารมณ์ จิตใจ และธรรมชาติของคนในครอบครัว ซึ่งสามารถกระตุ้นให้มีทัศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่ดีร่วมกัน เป็นสถานที่ให้คำแนะนำ ปรึกษาหารือ ร่วมแก้ไขปัญหา รวมทั้งมีการช่วยเหลือ เอื้ออาทรทางสังคม เศรษฐกิจ และหน้าที่ของแต่ละบุคคล โดยปราศจากเงื่อนไข กล่าวโดยสรุป การสนับสนุนจากครอบครัว หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัวคอยช่วยเหลือกันทั้งในด้าน กำลังทรัพย์ และกำลังใจ สนับสนุน ส่งเสริม ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน รับฟังว่ากล่าว ตักเตือนกันได้ในทุกเรื่อง

King, et al. (1996) ได้เสนอประเภทของการสนับสนุนของครอบครัวว่า ประกอบด้วย การสนับสนุน 2 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ คือ การที่สมาชิกในครอบครัวมีความคิด และลักษณะนิสัยที่เข้าอกเข้าใจ เอาใจใส่ ให้กำลังใจกัน เต็มใจที่จะรับฟัง เห็นอกเห็นใจ พุดคุย

ให้คำแนะนำ และมีความคิดด้านทางบวก รวมถึงดูแล ห่วงใย ใส่ใจในสิ่งที่สมาชิกทำอยู่

2) การสนับสนุนด้านทรัพยากร คือ การที่สมาชิกในครอบครัวแสดงออกถึงพฤติกรรมในการช่วยเหลือ และจัดหาทรัพยากรอื่น ๆ แก่สมาชิกในครอบครัว เช่น สิ่งของ เงินทอง หรือแรงงาน มีความเต็มใจที่จะแบ่งเบาภาระในบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับ Kaplan, Cassel and Gore (1977) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนจากครอบครัว เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนด้านความรู้สึกทางสังคม ได้แก่ การได้รับความรัก ความเข้าใจ ความเห็นใจ การยอมรับและเห็นค่าจากบุคคลที่ตนให้ความสำคัญ 2) การสนับสนุนด้านทรัพยากร ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับคำปรึกษา การแบ่งเบาความรับผิดชอบ หรือการช่วยเหลือด้านทรัพย์สินเงินทอง

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง คือ เหตุหรือการกระทำ ทั้งที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา รวมถึงการให้สิ่งของหรือทรัพย์สิน ที่เป็นการชมเชยให้กำลังใจ ชื่นชม ช่วยเหลือ จากผู้ปกครอง หรือสมาชิกในครอบครัวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างพร้อมกันก็ได้ ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนได้อย่างมีความสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปิยะนุช อุตมเกียรติสกุล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียน ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนตัวด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ

บุปผา ปงลังกา (2559) ได้ทำการศึกษาผลการใช้ภาพยนตร์แอนิเมชันเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพร้าววิทยาคม ที่ได้รับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์แอนิเมชัน หลังเรียนสูงกว่าความสามารถดังกล่าวก่อนเรียน ความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ภาพยนตร์แอนิเมชันเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เนตรนภา ประเสริฐสูงซ์ (2558) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กศน.ตำบลเวียง สังกัดศูนย์เครือข่ายการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ครูมีเทคนิคและวิธีการตั้งใจจะทำให้ นักศึกษา เกิดการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และยังพบว่า ปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี เข้ามามีอิทธิพลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาสวมสามารถใช้สื่อดังกล่าวพัฒนาตนเองได้ตลอดเวลา

บุศรา เต็มลักษณ์ (2558) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้สอน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านครอบครัว และรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง

มนัสวี ดวงลอย (2558) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่บ้าน

ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชิระมณี (2555) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และวิธีที่นักศึกษานำไปใช้มากที่สุด ได้แก่ การดูภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ

สุริน ร่วมคำ และคณะ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนด้วยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทบาทสมมติ มีความสามารถด้านการพูดตามสถานการณ์ต่าง ๆ สูงขึ้น การเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงตามบทบาท เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ประสบกับสถานการณ์จริงในสภาพของการสมมติ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลอง และเรียนรู้การปรับพฤติกรรมในการประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, หน้า142-143) ที่กล่าวถึง กิจกรรมบทบาทสมมติว่า เกิดการเรียนรู้กฎของการใช้ไวยากรณ์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

ธีรภรณ์ พรายเล็ก (2554) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ กลวิธีการเรียนและลักษณะนิสัยในการใช้ภาษา รองลงมา คือ ปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐาน

สุภภัทร แก้วกล้า (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเมธังกราวาส จังหวัดแพร่ พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเมธังกราวาส มี 1 ปัจจัย คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ดร.ณวรรณ พวงสุวรรณ (2553, สื่อออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยการใช้การแสดงบทบาทสมมติ ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดเมืองใหม่ จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนได้รับการสอน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดง บทบาทสมมติ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

อภิญา ทหารวานิช (2552) ได้ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเอง ในชั้นเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปัจจัยที่กระตุ้นให้นักศึกษาที่มีต่อวินัย ในตนเองในชั้นเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ นักศึกษาถามตอบคำถาม กับอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ขจีนุช เขาวนปรีชา (2552) ได้ศึกษาการพัฒนานโยบายและกลยุทธ์การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพ การเรียนการสอนมากที่สุด คือ ครูผู้สอน ซึ่งประกอบด้วย วิธีการสอน และกิจกรรมการเรียน การสอน แบบเรียนที่ครูนำไปใช้ ทศนคติและแรงจูงใจในการเป็นครู รวมถึงการมีครูที่เป็น เจ้าของภาษา

เกศสุดา ปงลังกา (2550) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีระดับสูงกว่าก่อนการทดลอง และผู้เรียนมีพัฒนาการทางการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในภาษาอังกฤษ มากยิ่งขึ้น

พรศรี พุทธานนท์ (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบ

ต่อการเรียนของนักเรียน พบว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา และด้านส่วนตัว มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายในโรงเรียนที่มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนของครูผู้สอน พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านวิธีการสอน และด้านวัสดุอุปกรณ์ มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายในครอบครัวที่มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนของผู้ปกครอง พบว่า ผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา สรุปได้ว่า ปัจจัยมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านครอบครัว โดยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้สอน เนื่องจากผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีการตั้งใจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการในเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ในกระบวนการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้การจำลองเหตุการณ์ และบทบาทสมมติ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังได้พัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และมีความมั่นใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 35 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,335 คน
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 35 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 297 คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 35 ปีการศึกษา 2559 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบ แบบสำรวจเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Multiple Choice) ถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการพักอาศัย อาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง รวม 31 ข้อ เป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการประเมิน โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตเนื้อหา และนิยามศัพท์เฉพาะ
3. กำหนดรูปแบบของแบบสำรวจ โดยในการวิจัยในครั้งนี้เลือกใช้แบบตัวเลือก (Checklist) และแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)
4. สร้างแบบสำรวจให้ครอบคลุมเนื้อหาการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา และสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
5. นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยใช้แบบประเมินค่าตรรกษีสอดคล้อง (IOC) โดยมีสูตร ดังนี้ (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่ารายละเอียดในแบบสอบถามสอดคล้องเหมาะสม

คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่ารายละเอียดในแบบสอบถามสอดคล้องเหมาะสม

คะแนน 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่ารายละเอียดในแบบสอบถามไม่สอดคล้อง

6. นำแบบสำรวจไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วางแผนการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบ คือ นักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา โดยใช้แบบสำรวจทั้งหมด 297 ฉบับ
2. นำแบบสำรวจที่ได้รับมาตรวจสอบความเรียบร้อยความสมบูรณ์ของการตอบ
3. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากการตอบแบบสำรวจ มาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา โดยใช้ค่าทางสถิติ และเขียนรายงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Multiple Choice) วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา เป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง หลังจากการรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติมีขั้นตอน ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.50–5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50–4.49	อยู่ในระดับมาก
2.50–3.49	อยู่ในระดับปานกลาง
1.50–2.49	อยู่ในระดับน้อย
1.00–1.49	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตาราง 1 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1) ชาย	131	44.1
1.2) หญิง	166	55.9
รวม	297	100.00
2. อายุ		
2.1) 13-14 ปี	106	35.7
2.2) 15-16 ปี	69	23.2
2.3) 17-18 ปี	122	41.1
รวม	297	100.00
3. ระดับชั้น		
3.1) มัธยมศึกษาตอนต้น	141	47.47
3.2) มัธยมศึกษาตอนปลาย	156	52.53
รวม	297	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. สถานภาพการพักอาศัย		
4.1) บิดา/มารดา	240	80.8
4.2) ญาติ	32	10.8
4.3) อื่น ๆ	25	8.4
รวม	297	100.00
5. อาชีพของผู้ปกครอง		
5.1) เกษตรกร	178	59.9
5.2) รับจ้างทั่วไป	66	22.2
5.3) ค้าขาย/ธุรกิจ	39	13.1
5.4) ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	4.7
รวม	297	100.00

จากตาราง 1 พบว่า เพศ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1

อายุ ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมา คือ อายุ 13-14 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 และช่วงอายุ 15-16 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5

สถานภาพการพักอาศัย ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา มากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และอื่น ๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4

อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 66 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.2 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ในภาพรวม

รายการ	n = 297		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้สอน	4.08	0.77	มาก
2. ด้านผู้เรียน	3.45	0.90	ปานกลาง
3. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง	2.97	0.89	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.40	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ทั้ง 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาปัจจัยในแต่ละด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) และปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครองมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$)

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	n = 141		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้สอน	4.10	0.78	มาก
2. ด้านผู้เรียน	3.42	0.90	ปานกลาง
3. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง	2.94	0.96	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.49	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.49$) เมื่อพิจารณาปัจจัยในแต่ละด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$) และปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการ	n = 156		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้สอน	4.06	0.77	มาก
2. ด้านผู้เรียน	3.46	0.90	ปานกลาง
3. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง	3.01	0.92	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.51	0.88	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) เมื่อพิจารณาปัจจัยในแต่ละด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียนมีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$) และปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
วังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านผู้สอน

รายการ	n = 141		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้สอนใช้สื่อที่หลากหลายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ	4.21	0.72	มาก
2. ผู้สอนจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้พูด ภาษาอังกฤษ	4.18	0.71	มาก
3. ผู้สอนจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนให้ผู้เรียนได้พูด ภาษาอังกฤษ	3.99	0.81	มาก
4. ผู้สอนเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ให้กับผู้เรียน	4.01	0.82	มาก
5. ผู้สอนมีวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยจำลองสถานการณ์ สมมติที่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.14	0.79	มาก
6. ผู้สอนเน้นการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน	4.14	0.78	มาก
7. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทักษะการพูด เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนองานหน้าชั้นเรียน	4.03	0.79	มาก
8. ผู้สอนกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนทุกคน ระหว่างปฏิบัติการสอน	4.09	0.90	มาก
9. ผู้สอนแก้ไขผู้เรียนทันที เมื่อผู้เรียนพูดผิด	3.91	0.81	มาก
10. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดง ความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ	4.30	0.78	มาก
เฉลี่ย	4.10	0.78	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถาม ในด้านผู้สอน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา คือ ผู้สอนใช้สื่อ ที่หลากหลาย ในการสอนพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.21$) และผู้สอนแก้ไขผู้เรียนทันที เมื่อผู้เรียน พูดผิด น้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.91$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
วังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผู้สอน

รายการ	n = 156		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้สอนใช้สื่อที่หลากหลายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ	4.17	0.71	มาก
2. ผู้สอนจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษ	4.17	0.68	มาก
3. ผู้สอนจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษ	3.96	0.77	มาก
4. ผู้สอนเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน	3.97	0.82	มาก
5. ผู้สอนมีวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยจำลองสถานการณ์สมมติที่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.04	0.84	มาก
6. ผู้สอนเน้นการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	4.10	0.76	มาก
7. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทักษะการพูด เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนองานหน้าชั้นเรียน	4.00	0.77	มาก
8. ผู้สอนกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนทุกคนระหว่างปฏิบัติการสอน	4.07	0.89	มาก
9. ผู้สอนแก้ไขผู้เรียนทันที เมื่อผู้เรียนพูดผิด	3.84	0.80	มาก
10. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ	4.24	0.77	มาก
เฉลี่ย	4.06	0.77	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในด้านผู้สอน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมา คือ ผู้สอนใช้สื่อที่หลากหลายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.17$) และผู้สอนแก้ไขผู้เรียนทันที เมื่อผู้เรียนพูดผิด น้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.84$)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
วังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านผู้เรียน

รายการ	n = 141		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้เรียนชื่นชอบและมีความสุขที่ได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	3.45	0.84	ปานกลาง
2. ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนจากการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ	4.11	0.70	มาก
3. ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดและสนทนาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ	3.80	0.75	มาก
4. ผู้เรียนร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของโรงเรียน เช่น การแสดงละคร โต้วาที กล่าวสุนทรพจน์หรือการพูดภาษาอังกฤษหน้าเสาธง	3.97	0.91	มาก
5. ผู้เรียนท่องคำศัพท์เพื่อช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น	2.54	1.11	น้อย
6. ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจโดยไม่กังวลว่าจะพูดผิด	2.24	1.27	น้อย
7. ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ	2.21	1.10	น้อย
8. ผู้เรียนมีความกล้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับชาวต่างชาติ	2.16	0.99	น้อย
9. ผู้เรียนชอบและติดตามสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา	4.14	0.76	มาก
10. ผู้เรียนใช้สื่อและอุปกรณ์ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ YouTube	3.98	0.75	มาก
11. ผู้เรียนมีความใฝ่ฝันอยากทำอาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับในโรงแรม	3.98	0.84	มาก
12. ผู้เรียนอยากมีเพื่อนชาวต่างชาติเพื่อพูดคุย สื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.93	0.83	มาก
13. ผู้เรียนมั่นใจในตัวเองว่าสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในอนาคตอันใกล้	4.01	0.90	มาก
เฉลี่ย	3.42	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือ-วิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในด้านผู้เรียน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้เรียนชอบและติดตามสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมา คือ ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนจากการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.11$) และผู้เรียนมีความกล้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับชาวต่างชาติอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.16$)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปลาย ด้านผู้เรียน

รายการ	n = 156		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้เรียนชื่นชอบและมีความสุขที่ได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	3.94	0.75	ปานกลาง
2. ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนจากการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ	4.02	0.70	มาก
3. ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดและสนทนาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ	3.76	0.73	มาก
4. ผู้เรียนร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของโรงเรียน เช่น การแสดงละคร โต้วาที กล่าวสุนทรพจน์ หรือการพูดภาษาอังกฤษหน้าเสาธง	3.93	0.94	มาก
5. ผู้เรียนท่องคำศัพท์เพื่อช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น	2.37	1.24	น้อย
6. ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจโดยไม่กังวลว่าจะพูดผิด	2.57	1.19	น้อย
7. ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ	2.60	1.18	น้อย
8. ผู้เรียนมีความกล้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับชาวต่างชาติ	2.63	0.98	น้อย
9. ผู้เรียนชอบและติดตามสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา	4.12	0.74	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	n = 156		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
10. ผู้เรียนใช้สื่อและอุปกรณ์ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ YouTube	3.94	0.72	มาก
11. ผู้เรียนมีความใฝ่ฝันอยากทำอาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับในโรงแรม	3.90	0.81	มาก
12. ผู้เรียนอยากมีเพื่อนชาวต่างชาติเพื่อพูดคุย สื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.85	0.80	มาก
13. ผู้เรียนมั่นใจในตัวเองว่าสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในอนาคตอันใกล้	3.91	0.90	มาก
เฉลี่ย	3.46	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในด้านผู้เรียน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้เรียนชอบและติดตามสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมา ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน จากการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.02$) และผู้เรียนท่องคำศัพท์เพื่อช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.37$)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
วังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการส่งเสริมสนับสนุน
จากผู้ปกครอง

รายการ	n = 141		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้	3.82	0.91	มาก
2. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ เช่น โต้วาที อบรมการพูดอังกฤษ	3.95	0.86	มาก
3. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียน เรียนเพิ่มเติมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงปิดภาคเรียน	2.11	1.23	น้อย
4. มีการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว	1.84	1.06	น้อย
5. ผู้ปกครองชื่นชมและให้รางวัลเมื่อผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นที่น่าพอใจ	3.99	0.81	มาก
6. ผู้ปกครองจัดหาสื่อ หรืออุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน (เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่อภาษาอังกฤษอิเล็กทรอนิกส์)	1.79	0.76	น้อย
7. ผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น ดูหนังดูการ์ตูน ฟังข่าว ฟังเพลง ที่เป็นภาษาอังกฤษด้วยกันกับผู้เรียน	2.18	1.23	น้อย
8. ผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสอบชิงทุน หรือศึกษาต่อยังต่างประเทศ	3.87	0.84	มาก
เฉลี่ย	2.94	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในด้านปัจจัยการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่าผู้ปกครองชื่นชมและให้รางวัลเมื่อผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นที่น่าพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมา ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ เช่น โต้วาที อบรมการพูดอังกฤษ ($\bar{X} = 3.95$) และผู้ปกครองจัดหาสื่อ หรืออุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน (เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่อภาษาอังกฤษอิเล็กทรอนิกส์) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.88$)

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
วังเหนือวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการส่งเสริมสนับสนุน
จากผู้ปกครอง

รายการ	n = 156		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้	3.76	0.92	มาก
2. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ เช่น โต้วาที อบรมการพูดอังกฤษ	3.90	0.82	มาก
3. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียน เรียนเพิ่มเติมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงปิดภาคเรียน	2.25	1.04	น้อย
4. มีการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว	1.90	0.87	น้อย
5. ผู้ปกครองชื่นชมและให้รางวัลเมื่อผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นที่น่าพอใจ	3.94	0.81	มาก
6. ผู้ปกครองจัดหาสื่อ หรืออุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน (เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่อภาษาอังกฤษอิเล็กทรอนิกส์)	2.39	1.06	น้อย
7. ผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น ดูหนังดูการ์ตูน ฟังข่าว ฟังเพลง ที่เป็นภาษาอังกฤษด้วยกันกับผู้เรียน	2.14	1.06	น้อย
8. ผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสอบชิงทุน หรือศึกษาต่อยังต่างประเทศ	3.79	0.83	มาก
เฉลี่ย	3.01	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในด้านปัจจัยการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามในปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่าผู้ปกครองชื่นชมและให้รางวัลเมื่อผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นที่น่าพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมา ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ เช่น โต้วาที อบรมการพูดอังกฤษ ($\bar{X} = 3.90$) และมีการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.90$)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 35 ปีการศึกษา 2559 โดยพิจารณาการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ดังนี้

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้สอน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง เมื่อจำแนกถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ตามระดับชั้น พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้สอน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้สอน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ปัจจัยด้านผู้สอน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ เนตรนภา ประเสริฐสังข์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ครูมีเทคนิคและวิธีการจูงใจ จะทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และยังพบว่า ปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี เข้ามามีอิทธิพลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาสามารถใช้สื่อดังกล่าว

พัฒนาตนเองได้ตลอดเวลา และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Millman (1981, p. 174) ได้กล่าวว่า ลักษณะและวิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะถือว่า ผู้สอน เป็นผู้ที่มีความสามารถกำหนดควบคุม และจัดการห้องเรียนมากที่สุด เนื่องจากลักษณะ และวิธีการสอน สามารถส่งผลให้ผู้เรียนตั้งใจ และมีความสุขในการเรียน

ปัจจัยด้านผู้เรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2558) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผล อยู่ในระดับมาก มี 1 ข้อ คือ ด้านตัวครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ ระดับปานกลาง มี 3 ข้อ คือ ด้านโรงเรียน ด้านตัวผู้เรียน และด้านครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jakobovits (1973, pp. 103-115) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย ในการเรียนการสอนภาษาที่สอง และสรุปได้ว่า ปัจจัยที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ ขึ้นอยู่กับผู้สอน คือ คุณภาพการสอน และความรู้ความสามารถของครู รองลงมา คือ ปัจจัย ด้านผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสติปัญญา ความถนัด ความมานะพยายาม การมีเจตคติที่ดี และลักษณะนิสัยทางการเรียน

ปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุศรา เต็มลักษณะ (2558) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ด้านครอบครัว และรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ King, et al. (1996) ได้เสนอประเภท ของการสนับสนุนของครอบครัว ว่าประกอบด้วย การสนับสนุน 2 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุน ด้านอารมณ์ คือ การที่สมาชิกในครอบครัวมีความคิด และลักษณะนิสัยที่เข้าอกเข้าใจ เอาใจใส่ ให้กำลังใจกัน เต็มใจที่จะรับฟัง เห็นอกเห็นใจ พุดคุย ให้คำแนะนำ และมีความคิดด้านทางบวก รวมถึงดูแล ห่วงใย ใส่ใจในสิ่งที่สมาชิกทำอยู่ 2) การสนับสนุนด้านทรัพยากร คือ การที่สมาชิก ในครอบครัว แสดงออกถึงพฤติกรรมในการจะช่วยเหลือ และจัดหาทรัพยากรอื่น ๆ แก่สมาชิก ในครอบครัว เช่น สิ่งของ เงินทอง หรือแรงงาน มีความเต็มใจที่จะแบ่งเบาภาระในบ้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านผู้สอน จากผลการวิจัย ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับการพัฒนา งานสอน และหลักสูตร จากงานวิจัยนี้มีข้อที่ได้ระดับผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ที่ผู้สอนนำไปใช้ได้ เช่น เลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ ใช้สื่อที่หลากหลายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ มีการแก้ไขผู้เรียนเมื่อผู้เรียนพูดผิด เน้นการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จำลองสถานการณ์สมมติที่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด รวมทั้งให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียม

2. ด้านผู้เรียน จากผลการวิจัยมีหลากหลายวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ เช่น ผู้เรียนควรติดตามสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา ตั้งใจฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน จากการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ สร้างกำลังใจให้ตัวเองมีความมั่นใจว่า สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างแน่นอน นอกจากนี้ ผู้เรียนควรท่องคำศัพท์เพื่อช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ และฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สื่อและอุปกรณ์ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ YouTube เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างต่อเนื่อง และสัมฤทธิ์ผล

3. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง จากผลการวิจัยผู้ปกครองควรเอาใจใส่ให้กำลังใจผู้เรียน ชื่นชมให้รางวัลเมื่อผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นที่น่าพอใจ สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษต่าง ๆ หาโอกาสทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกัน ทดลองใช้ภาษาอังกฤษกันภายในครอบครัวอย่างง่าย ๆ รวมถึงส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ การพักอาศัยของผู้เรียน ผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง ที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). **แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ. (2546). **การศึกษาศาภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณีย์ ไทยะวณิช. (2545). **หลักการพูด**. กรุงเทพฯ: โอ เอสพริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- เกศสุตา ปงลังกา. (2550). **การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ขจีหนู เชาวนปรีชา. (2552). **การพัฒนานโยบายและกลยุทธ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จินตนา สุขมาก. (2544). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ชฎาภรณ์ จันทร์ประเสริฐ และเสาวภา วิชาติ. (2555). **การปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียน**. *วารสารนักบริหาร*, 32(2), 143-149.
- ชัยยา เปรมภักดี. (2543). **การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชุลีพร เพ็ชรช่าง. (2543). **การศึกษามผลการอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์**. สารนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชิระมณี. (2555). **ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

- ดร.ณวรรณ พวงสุวรรณ. (2553). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2559, จาก http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=57167
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ธีรภรณ์ พรายเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยและพัฒนา, 3, 52-28.
- เนตรนภา ประเสริฐสังข์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กศน.ตำบลเวียง สังกัดศูนย์เครือข่ายการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- บุปผา ปงลังกา. (2559). ผลการใช้ภาพยนตร์แอนิเมชันเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม, 6(1), 45-60.
- บุศรา เต็มลักษณะ. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ปิยะนุช อุดมเกียรติสกุล (ผู้บรรยาย). (17 มิถุนายน 2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในจังหวัดปทุมธานี. ใน การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่อความยั่งยืน (หน้า 854-858). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ, ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- มนทิพย์ สุคนธมาน. (2543). การเปรียบเทียบผลของการใช้สัญญาเงื่อนไขและการใช้
แรงเสริมทางสังคมต่อ พฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพระงาม (สามัคคีพิทยา)
จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 3(1), 151-165.
- ยุพเยาว์ เมืองหมุด. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาแรกเข้าระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี.
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- รัตนา ศิริลักษณ์. (2540). การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละคร เพื่อส่งเสริมทักษะ
การฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบัน
ราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2535). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริน ร่มคำ, พัชรี เรือนมูล, พัชรพิรุณ ไชยศิลป์ และสุชาดา ไชยคำ. (2554). การพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทบาทสมมติ. เชียงใหม่:
โรงเรียนโปลิเทคนิคลานนา เชียงใหม่.
- สุวภัทร แก้วกกล้า. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.

- อภิญา ทหารวานิช. (2552). **การศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเองในชั้นเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2544). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- อัครสรุ สถาพรोजना. (2551). **ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัว บรรยากาศจริยธรรมในงาน กับความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ พย.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Bloom, B. S. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGraw-Hill.
- Byrne, D. (1986). **Teaching oral English**. London: Longman.
- Duke, D. L. (1990). **Teaching: An Introduction**. New York: McGraw-Hill.
- Finochiaro, M. and Brumfit. (1983). **The functional-Notional Approach: From Theory to Practice**. New York: Oxford University.
- Grant, N. (1988). **Making the Most of Your Textbook**. London: Longman.
- Gardner, R. C. (1973). **Focus on Learner: Pragmatic Perspectives for the language Teacher**. Rowley Mass: Newbury House.
- Gardner, R. C. (1985). **Social psychology and second language learning: the role of attitudes and motivation**. London: Edward Arnold.
- Gardner, R. C. and Lambert, W. E. (1972). **Attitude and Motivation in Second Language Learning**. Rowley Mass: Newbury House.
- Harmer, J. (1986). What is Communicative?. **English Language Teaching Journal**, 2, 166-167.
- House, J. S. (1985). **Work Stress and Social Support Reading**. Mass: Addison-Wesley.
- Jakovovits, L. A. (1971). **Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the Issues** (2 nd ed.). Rowley Mass: Newbury House Publishers.
- Kaplan, B. H., Cassel, T. C. and Gore, S. (1977). Social Support and Health. **Medical Care**, 5, 15.

- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607–610.
- King, K. B., Nail, L. M., Kreamer, K., Strohl, R. A. and Johnson, J. A. (1996). Patients descriptions of the experience of receiving radiation therapy. **Oncology Nursing Forum**, 12(4), 55–61.
- Klein, W. (1990). **Second Language Acquisition**. London: Cambridge University.
- Krashen, S. D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. New York: Oxford University Press.
- Lynch, T. (1996). **Communication in the Language Classroom**. New York: Oxford University.
- Millman, J. (1981). **Handbook of Teaching Evaluation**. London: Sage Publications.
- Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology: a textbook for teachers*. New York: Prince Hall.
- Pinrich, P. R. (1995). Current issues in research on self-regulated learning: A discussion with commentaries. **Education Psychologist**, 30, 171–172.
- Scot, R. S. (1981). *Speaking in Communication in the Classroom*. London: Longman.
- Tamimi, A. A. and Shuib, M. (2009). Motivation and attitudes towards learning English: A study of petroleum engineering undergraduates at Hadhramout University of sciences and technology. **Journal of Language Studies**, 9(2), 29–55.
- Walberg, H. J. (1989). **The Effective Teacher**. New York: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสำรวจเพื่อการวิจัย

แบบสำรวจ

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

คำชี้แจง

แบบสำรวจฉบับนี้ เป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษาด้วยตนเอง จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 โดยข้อมูลจากการตอบแบบสำรวจของท่าน จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของท่านแต่อย่างใด และเพื่อให้ผลการศึกษานี้มีความเที่ยงตรง ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสำรวจตามความเป็นจริงที่สุด และครบถ้วนทุกข้อ

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสำรวจของท่าน นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้วยตนเองแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจนำไปพัฒนาการศึกษาโดยรวมด้วย

แบบสำรวจฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ผู้ศึกษาขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจนี้

อภิชาติ ตีงาม

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนวังเหนือวิทยา

นิสิตปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

แบบสำรวจ

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา

คำชี้แจง: โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

แบบสำรวจฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ช่วงอายุ

13-14 ปี

15-16 ปี

17-18 ปี

3. ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับ

บิดา/มารดา

ญาติ

อื่น ๆ ระบุ .....

5. อาชีพผู้ปกครอง

เกษตรกรรม

รับจ้าง

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ค้าขาย/ธุรกิจ

อื่น ๆ ระบุ .....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ/รายการ	ระดับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
	ด้านผู้สอน					
1	ผู้สอนใช้สื่อที่หลากหลายในการสอนพูดภาษาอังกฤษ					
2	ผู้สอนจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษ					
3	ผู้สอนจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษ					
4	ผู้สอนเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน					
5	ผู้สอนมีวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยจำลองสถานการณ์ที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน					
6	ผู้สอนเน้นการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน					
7	ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทักษะการพูด เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนองานหน้าชั้นเรียน					
8	ผู้สอนกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนทุกคนระหว่างปฏิบัติการสอน					
9	ผู้สอนแก้ไขผู้เรียนทันที เมื่อผู้เรียนพูดผิด					
10	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ					
	ด้านผู้เรียน					
11	ผู้เรียนชื่นชอบและมีความสุขที่ได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ/รายการ	ระดับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12	ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนจากการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ					
13	ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดและสนทนาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ					
14	ผู้เรียนร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของโรงเรียน เช่น การแสดงละคร ใ้วาที กล่าวสุนทรพจน์ หรือการพูดภาษาอังกฤษหน้าเสาธง					
15	ผู้เรียนท่องคำศัพท์เพื่อช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น					
16	ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจโดยไม่กังวลว่าจะพูดผิด					
17	ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ					
18	ผู้เรียนมีความกล้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับชาวต่างชาติ					
19	ผู้เรียนชอบและติดตามสื่อต่างๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา					
20	ผู้เรียนใช้สื่อและอุปกรณ์ช่วยในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ YouTube					
21	ผู้เรียนมีความใฝ่ฝันอยากทำอาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับในโรงแรม					
22	ผู้เรียนอยากมีเพื่อนชาวต่างชาติเพื่อพูดคุย สื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้					

ข้อ	ข้อความ/รายการ	ระดับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
23	ผู้เรียนมั่นใจในตัวเองว่าสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในอนาคตอันใกล้					
24	ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้					
25	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ เช่น ใ้วาที่อบรมการพูดอังกฤษ					
26	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียน เรียนเพิ่มเติมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงปิดภาคเรียน					
27	มีการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว					
28	ผู้ปกครองชื่นชมและให้รางวัลเมื่อผู้เรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นที่น่าพอใจ					
29	ผู้ปกครองจัดหาสื่อ หรืออุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน (เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สื่อภาษาอังกฤษ อิเล็กทรอนิกส์)					
30	ผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น ดูหนัง ดูการ์ตูน ฟังข่าว ฟังเพลง ที่เป็นภาษาอังกฤษด้วยกันกับผู้เรียน					
31	ผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสอบวัดระดับทางภาษาและสอบชิงทุนเพื่อพัฒนาภาษา หรือศึกษาต่อยังต่างประเทศ					

ภาคผนวก ข การหาคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง Item Objective Congruence: IOC

IOC หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ มีค่าอยู่ระหว่าง 1 ถึง -1 ข้อคำถามที่มีความตรงตามเนื้อหาจะมีค่า IOC เข้าใกล้ 1.00 ถ้าข้อใดมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรจะปรับปรุงข้อคำถามใหม่ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด โดยมีสูตร ดังนี้ (ลัคน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่ารายละเอียดในแบบสำรวจสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่ารายละเอียดในแบบสำรวจสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่ารายละเอียดในแบบสำรวจไม่สอดคล้อง

เกณฑ์การแปลความหมาย

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

การหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ข้อ ที่	แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน วังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					หมายเหตุ
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	รวม	IOC	
ด้านผู้สอน							
1	ผู้สอนใช้สื่อที่หลากหลายในการสอนพูด ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
2	ผู้สอนจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้ผู้เรียน ได้พูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
3	ผู้สอนจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน วังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					หมาย เหตุ
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	รวม	IOC	
4	ผู้สอนเป็นแบบอย่างในการพูด ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
5	ผู้สอนมีวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยจำลองสถานการณ์ที่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
6	ผู้สอนเน้นการสอนพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
7	ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทักษะ การพูดเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนองานหน้าชั้นเรียน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
8	ผู้สอนกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน ทุกคน ระหว่างปฏิบัติการสอน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
9	ผู้สอนแก้ไขผู้เรียนทันที เมื่อผู้เรียนพูดผิด	+1	0	+1	0.67	0.67	ใช้ได้
10	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
ด้านผู้เรียน							
11	ผู้เรียนชื่นชอบและมีความสุขที่ได้เรียน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
12	ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในห้องเรียนจากการจำลองสถานการณ์ ต่าง ๆ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
13	ผู้เรียนได้เรียนทักษะการพูดและสนทนา ภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					หมาย เหตุ
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	รวม	IOC	
14	ผู้เรียนร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูด ภาษาอังกฤษของโรงเรียน เช่น การแสดง ละคร โต้วาที กล่าวสุนทรพจน์ หรือการพูดภาษาอังกฤษหน้าเสาธง	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
15	ผู้เรียนท่องคำศัพท์เพื่อช่วยให้การพูด ภาษาอังกฤษดีขึ้น	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
16	ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจ โดยไม่กังวลว่าจะพูดผิด	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
17	ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง อย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
18	ผู้เรียนใช้สื่อและอุปกรณ์ช่วยในการฝึก พูดภาษาอังกฤษ เช่น พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ YouTube	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
19	ผู้เรียนชอบและติดตามสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน กีฬา	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
20	ผู้เรียนมีความกล้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับ ชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
21	ผู้เรียนมีความใฝ่ฝันอยากทำอาชีพที่ใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ พนักงานต้อนรับในโรงแรม	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
22	ผู้เรียนอยากมีเพื่อนชาวต่างชาติ เพื่อพูดคุย สื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					หมายเหตุ
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	รวม	IOC	
23	ผู้เรียนมั่นใจในตัวเองว่าสามารถพูด สื่อสารภาษาอังกฤษได้ในอนาคตอันใกล้	+1	+1	0	0.67	0.67	ใช้ได้
ด้านปัจจัยการส่งเสริมสนับสนุน							
จากผู้ปกครอง							
24	ผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนสามารถ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้	+1	+1	0	0.6 7	0.67	ใช้ได้
25	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ เช่น โต้วาที่ อบรมการพูดอังกฤษ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
26	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียน เรียนเพิ่มเติม ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในวันเสาร์- อาทิตย์ หรือช่วงปิดภาคเรียน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
27	มีการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันระหว่าง สมาชิกในครอบครัว	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
28	ผู้ปกครองชื่นชมและให้รางวัลเมื่อผู้เรียน มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้เป็นที่น่าพอใจ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
29	ผู้ปกครองจัดหาสื่อ หรืออุปกรณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน (เช่น พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ สื่อภาษาอังกฤษ อิเล็กทรอนิกส์)	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
30	ผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ เช่น ดูหนัง ดูการ์ตูน ฟังข่าว ฟังเพลง ที่เป็นภาษาอังกฤษ ด้วยกันกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	แบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					หมาย เหตุ
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	รวม	IOC	
31	ผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียน สอบวัดระดับทางภาษา สอบชิงทุน เพื่อพัฒนาภาษา หรือศึกษาต่อ ยังต่างประเทศ	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
รวม 31 ข้อ							

ค่าความเชื่อมั่นแบบสำรวจทั้งหมด Cronbach'Alpha Coefficient

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจ ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง จำนวน 31 ข้อ โดยนำไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง จำนวน 30 คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.94

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Case	Valid	30	100.0
	Excluded	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.940	31

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correction	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	115.6333	201.344	.630	.937
A2	115.9667	200.861	.639	.937
A3	115.8667	203.982	.437	.939
A4	115.8333	202.833	.499	.938
A5	115.7333	204.064	.415	.939
A6	115.7000	202.562	.529	.938
A7	115.7667	203.840	.442	.939

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item–Total Correction	Cronbach’s Alpha if Item Deleted
A8	115.8000	197.821	.637	.937
A9	115.6667	202.437	.552	.938
A10	115.5000	197.914	.769	.936
A11	115.6333	203.068	.502	.938
A12	115.6667	202.506	.549	.938
A13	115.8333	202.557	.549	.938
A14	115.6667	198.989	.576	.938
A15	115.8000	201.821	.495	.938
A16	115.8000	200.097	.604	.937
A17	115.7667	202.668	.496	.938
A18	115.8333	204.351	.459	.939
A19	115.6000	201.283	.610	.937
A20	115.7000	205.803	.401	.939
A21	115.8000	203.752	.436	.939
A22	115.8333	203.730	.457	.939
A23	115.8000	195.476	.736	.936
A24	115.8333	199.454	.533	.938
A25	115.7333	197.857	.627	.937
A26	115.8000	199.890	.524	.938
A27	116.0333	192.654	.712	.936
A28	115.8000	197.265	.735	.936
A29	115.8667	201.775	.622	.937
A30	115.9000	200.093	.609	.937
A31	115.8333	199.661	.612	.937

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	อภิชาติ ดิงาม
วัน เดือน ปี เกิด	20 พฤศจิกายน 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	44 หมู่ 1 ตำบลวังทรายคำ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวังเหนือวิทยา จังหวัดลำปาง
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะชำนาญการ
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2555-ปัจจุบัน	ครู คศ.2 โรงเรียนวังเหนือวิทยา จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2552	ครู คศ.1 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าสักน้อย จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2550-2552	ครูผู้ช่วย โรงเรียนชุมชนบ้านป่าสักน้อย จังหวัดเชียงราย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	ปวศ. (วิชาชีพครู), มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, พะเยา
พ.ศ. 2547	บธ.บ. (ภาษาอังกฤษธุรกิจ), สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, เชียงใหม่
ผลงานตีพิมพ์	
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	
อภิชาติ ดิงาม (ผู้บรรยาย). (17 มิถุนายน 2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง. ใน การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 3 (หน้า 372-382). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.	
ผลงานตีพิมพ์อื่น ๆ -	